

Η διαμόρφωση του σύγχρονου κοινωνικού και πολιτικού περιβάλλοντος έρχεται να επιβεβαιώσει με ευθύ τρόπο την απολυτότητα της καπιταλιστικής πραγματικότητας. Η μετατόπιση των συσχετισμών στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό καθώς και τα γεγονότα που την ακολούθησαν αναδεικνύουν τελεσίδικα πως η μοναδική αντιμετώπιση της καπιταλιστικής κρίσης που μπορεί να εννοηθεί εντός συστημικών πλαισίων είναι η ολοκληρωτική υποταγή στις προσταγές του κεφαλαίου, η θυσία κάθε κοινωνικού και εργασιακού κεκτημένου που τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια οικονομικά κέντρα κρίνουν απαραίτητο. Η αντιεξουσιαστική προσέγγιση της συγκυρίας ως προς το λόγο αλλά και την πράξη οφείλει να εντοπίσει, και άμεσα, τα πεδία και τις θέσεις από τα οποία θα δράσει.

Στον ελλαδικό χώρο, τα τελευταία χρόνια και με την υπαγωγή της χώρας στο ΔΝΤ και την υπογραφή των μνημονίων διεξάγεται μια πολύ συμπτωμένη και εξαιρετικά βίαιη φάση της συνολικής καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Η χώρα αποτελεί ένα δοκιμαστικό σωλήνα για τη νέα παγκόσμια πραγματικότητα που διαμορφώνεται ακόμη πιο έντονα μετά και το ξέσπασμα της κρίσης το 2008. Η κοινωνική αναδιάρθρωση έχει ακολουθήσει διάφορες φάσεις.

Η πολυτάραχη περίοδος της δεξιάς διαχείρισης, αυτής του μαστιγίου και της με κάθε μέσο απόσπασης κοινωνικής συναίνεσης στο θεόπνευστο μνημονιακό της έργο ήρθε σε τέλος, μόνο για να ακολουθηθεί από το διαπραγματευτικό φιάσκο της "πρώτης φοράς αριστερά" αλλά και την συνεπέστατη συνέχεια της πολιτικής λιτότητας και συνολικής άνευ όρων παράδοσης στις προσταγές των εργοδηγών της συντελούμενης ληλασίας. Η βίαιη προλεταριοποίηση των μέχρι πρότινος χαμηλών και μέσων κοινωνικών στρωμάτων, ο επαναπροσδιορισμός των εργασιακών σχέσεων, το ξεκαθάρισμα των θέσεων εντολοδότη και εντολολήπτη στο εσωτερικό των ευρωπαϊκών διακρατικών σχηματισμών, προοικονομούν ένα ξεκάθαρο μέλλον ανεξέλεγκτης εκμετάλλευσης φυσικών πόρων και απόλυτου εξανδραποδισμού των από τα κάτω, το λεγόμενο πέρασμα στην ανάπτυξη. Στην κατεύθυνση αυτή, το βελούδινο γάντι της αριστεράς που ήρθε να εξασφαλίσει τη συνέχιση των πολιτικών του παρελθόντος, θα στοχεύσει στην απονομηματοδότηση αλλά και αφομοίωση της πολιτικής ανυπακοής και όχι στην μετωπική συντριβή της.

Η σύνταξη ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου που ξεκίνησε η κυβέρνηση Σαμαρά συνεχίζεται με αμείωτη ένταση, παίρνοντας διαφορετική μορφή και αγγίζοντας το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων. Το τελευταίο αντιμνημονιακό προπύργιο στο φαντασιακό του μετριοπαθή ψηφοφόρου κατέθεσε αμαχητί τα όπλα διασπείροντας αίσθημα αδιεξόδου, παραίτηση και μεμψιμοιρία. Πάνω σε αυτή την αδρανειακή συνθήκη το ιδεολογικό και ιστορικό βδέλυγμα της συγκυβέρνησης Τσιπρα-Καμμένου επιχειρεί ανενόχλητο να συνεχίσει την υπηρεσία του κεφαλαίου, μέσα από το να αποπολιτικοποιήσει κάθε του επιλογή, επιστρατεύοντας την ρητορική του αναγκαίου κακού, μπροστά σε μια χιονοστιβάδα γεγονότων στην εγχώρια αλλά κυρίως στην παγκόσμια σφαίρα.

Η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία είναι ένα σύνθετο φαινόμενο που βασίστηκε και συνοδεύτηκε από την εκκωφαντική σιωπή της απόσυρσης των μαζών από τους δρόμους και την σταδιακή αφομίωση περιεχομένων και εργαλείων αγώνα. Ταυτόχρονα, η φράση "το κράτος έχει συνέχεια", καταδεικνύει την πλήρη ομολογία της κυριαρχίας του καπιταλιστικού

κόσμου, κάτι που φαίνεται να υλοποιείται καθημερινά. Η φτώχεια και η λεηλασία της ζωής μας γίνονται κομμάτια της συμφωνίας και του οικονομικού προγράμματος της κυβέρνησης, την ίδια ώρα που τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στην Ευρώπη, οι κοινωνίες μπαίνουν σε γύψο, το καθεστώς έκτακτης ανάγκης όλο και απλώνεται, η ζωή στρατιωτικοποιείται, με βασικό κορμό αυτών να είναι η λεγόμενη "αντιμετώπιση του μεταναστευτικού".

Με την μέση ανατολή να κοχλάζει βίαια, τον ευρωπαϊκό χώρο να τυλίγεται ψυχροπολεμικό άρωμα και να βομβαρδίζεται τρομολαγνικά ερεθίσματα, για άλλη μια φορά καταφανή νοήματα σχετικοποιούνται απόλυτα. Οι αιματηρές συγκρούσεις στις χώρες επιρροής του ανατολικού οικονομικού lobby, καταφανείς απόπειρες αποσταθεροποίησης, υποκινούμενες από τον άξονα ΗΠΑ-ΕΕ, φέρνουν στα χείλη τη γνώριμη γεύση των δεκαετιών 60 και 70. Όσοι δεν αμύνονται ηρωικά απέναντι στους φονταμενταλιστες του ISIS, σπεύδουν να γλιτώσουν εαυτούς και αγαπημένους από τη δίνη του πολέμου κατευθυνόμενοι προς την Ευρώπη. Η κλίμακα των προσφυγικών ροών βρίσκει τα ευρωπαϊκά κέντρα σε πανικό, έτοιμα να υψώσουν ατσάλινα τείχη προκειμένου να διασώσουν το υψηλό τους βιοτικό επίπεδο, εμποτίζοντας τις δυτικές κοινωνίες με τον φόβο της ισλαμικής τρομοκρατίας.

Οι ντόπιοι κυβερνώντες όχι απλά δεν καταργούν αλλά πολλαπλασιάζουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, ντύνοντας τις προθέσεις τους μάλιστα με ανθρωπιστικό περιτύλιγμα, ενώ παράλληλα η φύλαξη των ελληνικών ακτογραμμών ανατίθεται στους δολοφόνους του NATO και της FRONTEX και ο αριθμός των πολύνεκρων ναυαγίων στη μεσόγειο αυξάνεται γεωμετρικά. Η ελληνική κοινωνία βουτηγμένη στο κόμα της ηττοπάθειας και της επιβίωσης συναινεί σιωπηλά.

Ο νέος ολοκληρωτισμός πλάθεται καθημερινά στα σύνορα της Ευρώπης φρούριο, στην εγκαθίδρυση εντός της όλο και μεγαλύτερων εξαιρέσεων, στην ερημοποίηση της ζωής και την αποικιοποίησή της από τον καπιταλισμό. Οι δολοφονημένοι μετανάστες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ε.Ε., τα κομμάτια των αποκλεισμένων, των απόκληρων, των πτωχευμένων, διευρύνονται συνεχώς καθώς σε παγκόσμιο επίπεδο φαίνεται να εξελίσσεται ένας επαναπροσδιορισμός των σφαιρών επιρροής και του διεθνούς συσχετισμού δυνάμεων. Ο καπιταλισμός πασχίζει να βρει τη νέα του ισορροπία και αυτό όπως πάντα θα περάσει πάνω από τους καταπιεσμένους, πάνω από τα σώματα και τα μυαλά μας. Διαμέσου της διεξαγωγής πολέμων, της καταστροφής του φυσικού κόσμου, της υποδούλωσης ολόκληρων κοινωνιών.

Με την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση να έχει πλέον ορατά υπογραμμίσει το καπιταλιστικό αδιέξοδο, ένα συγκλονιστικό ανακάτεμα της τράπουλας διαφαίνεται στον ορίζοντα. Η διελκυστίνδα εξουσίας στην Ουκρανία και η συγκρότηση της κυβέρνησής της με φασίστες υπό την αιγίδα της Δύσης, η φονική καταστολή των κουρδικών πληθυσμών που μάχονται τους ισλαμοφασίστες, από την - μέλος του NATO - Τουρκία, η διάρκεια και ένταση της πολιτικής αποσταθεροποίησης στη Συρία, η ταυτόχρονη στροφή των συσχετισμών προς τα δεξιά στα κοινοβούλια της Ευρώπης, η μνημονιακή θηλιά στο λαιμό του ελληνικού

λαου φανερώνουν ολοένα και περισσότερο τις προθέσεις των κυριάρχων. ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΜΕ ΞΕΚΑΘΑΡΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΜΕΓΑΛΟΠΙΝΟΗ ΕΠΙΔΙΩΞΗ: ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ, ΑΥΤΟ ΤΩΝ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΗΡΩΝ.

Έχοντας μια κοινή αγωνιστική εμπειρία σε διάφορα συλλογικά εγχειρήματα του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου αλλά και ευρύτερα του κινήματος το τελευταίο διάστημα

, αλλά κυρίως την κοινή αναγκαιότητα να εξελίξουμε την αναρχική δράση στην Πάτρα ώστε να αντιπαρέλθουμε συλλογικά και επαναστατικά στις προκλήσεις της εποχής μας, συγκροτήσαμε μια πρωτοβουλία που θα έδινε ένα αρχικό περιεχόμενο και μια μορφή σε ένα κάλεσμα για την συγκρότηση ανοιχτής συνέλευσης αναρχικών Πάτρας.

Μιας μόνιμης δομής που θα ξεπερνάει την συγκυριακή συνέντευση πάνω στα ζητήματα επικαιρότητας ή τους περιορισμούς μονοθεματικών συνελεύσεων και θα παράγει με συνέπεια συνολική στρατηγική, απαντήσεις σε επιμέρους ζητήματα, αλλά κυρίως θα αναβαθμίσει ποιοτικά και ποσοτικά την αναρχική δράση.

Για να είμαστε ξεκάθαροι η πρωτοβουλία που αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει αυτό το κάλεσμα κάνει αυτό και μόνο αυτό. Μετά την συγκρότηση της συνέλευσης δεν έχει λόγω ύπαρξης και οι απόψεις αυτών που την αποτελούν έχουν την ίδια βαρύτητα με όλων όσων συμμετέχουν.

Αυτό το κάλεσμα, βέβαια, δεν είναι κενό περιεχομένου και, με έναν τρόπο, σκιαγραφούμε την λειτουργία και τον ρόλο αυτής της δομής που προτείνουμε, και είμαστε ανοιχτοί/ές για συνδιαμόρφωση και εμπλουτισμού αυτών. Έτσι, καταλήξαμε σε κάποια βασικά χαρακτηριστικά για τη δομή και το περιεχόμενο της συνέλευσης.

Ανοιχτή.

Στον καπιταλιστικό κόσμο οι κοινωνικοί χώροι συνέντευσης συρρικνώνονται διαρκώς και διαμεσολαβούνται από τα κυρίαρχα καπιταλιστικά νοήματα, της εμπορευματοποίησης, της παθητικότητας και της εξατομίκευσης. Έτσι, λοιπόν, η ύπαρξη μιας ανοιχτής πολιτικής διαδικασίας δίνει την ευκαιρία της συγκρότησης μιάς πολιτικής κοινότητας με όρους διεύρυνσης που στο επίπεδο των σχέσεων θα αντιστέκεται στα τετριμμένα και το κυρίαρχο, ενώ ταυτόχρονα δίνεται η δυνατότητα σε νέους συντρόφους και νέες συντρόφισσες να προσεγγίσουν την αναρχική πρακτική.

Θέλουμε αυτή η δομή να έχει ανοιχτά και δημόσια χαρακτηριστικά. Φιλοδοξούμε να αποτελέσει έναν κεντρικό κόμβο που θα συγκροτήσει ένα πλήθος ανθρώπων και ομάδων που θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην Πάτρα. Αφορά, λοιπόν, τόσο μεμονωμένους συντρόφους όσο και ομαδοποιήσεις. Γνωρίζοντας, όμως, πως κάτι τέτοιο έχει οξυμένο βαθμό δυσκολίας, θεωρούμε πως εξ' αρχής πρέπει να γίνει σαφές πως η διαδικασία δεν αφορά ένα συντονισμό, αλλά μια συνέλευση, όπου η ζύμωση και το βάθεμα της συνύπαρξης, της συνείδησης, των εργαλείων είναι ζητούμενο. Κάτι τέτοιο, σημαίνει πως η παρουσία όλων είναι ισότιμη και λειτουργούμε με όσο το δυνατό πιο υπαρκτές και πραγματικές σχέσεις και διαδικασίες και όχι με συμφωνίες μεταξύ αντιπροσώπων. Επιπλέον, ο καθένας ασφαλώς και έχει την αυτονομίας του σε περίπτωση που προκύψει δυσεπίλυτη διαφωνία, αλλά σίγουρα η συνέλευση δεν πρέπει να γίνει ένα πεδίο ανταγωνισμών ή κολημάτων.

Συνέλευση.

Ο τρόπος με τον οποίο θα λειτουργεί και θα χαρακτηρίζεται η προτεινόμενη δομή δεν είναι άλλος απ' αυτός της συνέλευσης. Μιας οριζόντιας και αδιαμεσολάβητης πολιτικής διαδικασίας που δεν θα χωράνε ιεραρχίες και οι διαχωρισμοί (βάσει της ηλικίας, του φύλου,

της καταγωγής κλπ), και όλοι/ες θα είμαστε ίσοι μεταξύ μας. Έχοντας συλλογική ευθύνη για τις κοινές αποφάσεις και την πραγμάτωση αυτών.

Αναρχικών.

Η συγκρότηση της συγκεκριμένης συνέλευσης βασίζεται στην κοινή πολιτική ταυτότητα και πολιτική συγγένεια. Σαφώς δεν θεωρούμε ότι η επανάσταση είναι ζήτημα αυτοαποκαλούμενων πρωτοποριών αλλά ευρύτερων κοινωνικών διεργασιών. Αλλά σε μια λογική προώθησης της αναρχικής αντίληψης και πράξης, επεξεργαζόμαστε μεθόδους όπου οι θεωρίες και οι πρακτικές της θα μπολιάσουν διαφορετικά κοινωνικά πεδία προς μία επαναστατική κατεύθυνση. Στην πόλη της Πάτρας με πλούσια κινηματική ιστορία που μέσα στο πέρασμα του χρόνου, δραστηριοποιήθηκαν πλήθος αναρχικών ομάδων και συλλογικοτήτων, πραγματοποιήθηκαν εκατοντάδες ανοιχτές συνελεύσεις και δράσεις για μια πληθώρα ζητημάτων είναι ώρα να δοκιμαστεί μία κεντρική πολιτική δομή αναρχικών με συνέχεια και συνέπεια.

Δέν θεωρούμε ότι η ανοιχτή συνέλευση αναρχικών θα πρέπει να λειτουργεί με όρους απόλυτης πολιτικής ταύτισης που παραπέμπουν στην λειτουργία πολιτικής ομάδας αλλά όχι βέβαια να είναι και μία χαλαρή συνένωση ομάδων και ατόμων συντονιστικού χαρακτήρα. Θέλησή μας είναι όσοι/ες την απαρτίζουν να μοιράζονται μια κοινή κατεύθυνση αγώνα και να αναλύουν τα επιμέρους πεδία και ζητήματα, τα οποία θα άπτονται μίας γενικότερης στρατηγικής.

Όσο αφορά την ίδια την διαδικασία είμαστε έτοιμοι/ες να πειραματιστούμε και να μοιραστούμε εργαλεία ώστε να βρούμε εκείνες τις φόρμουλες που θα την κάνουν αποδοτικότερη και ποιοτικότερη απ' αυτές που έχουμε συνηθίσει.(σοβαρή οργάνωση των κουβεντών, ύπαρξη ομάδων εργασίας, κλπ)

Η συνέλευση αναρχικών Πάτρας δεν έρχεται να αντικαταστήσει τις τωρινές δομές και τρόπο οργάνωσης του αναρχικού κινήματος ή να λειτουργήσει ανταγωνιστικά προς αυτές, αλλά αντίθετα συμπληρωματικά και προωθητικά όντας μία ανοιχτή διαδικασία σε σχέση με την συμμετοχή σ' αυτήν και την συνεργασία μαζί της.

Η κατεύθυνση και στοχοθεσία της δομής

- Η συνέλευση να αποτελέσει σημείο αναφοράς των αναρχικών στην πόλη.
- Η ανάπτυξη της αναρχικής κουλτούρας στο εσωτερικό της δομής, έτσι ώστε με το βάθος της επαναστατικής συνείδησης και την όξυνση της δράσης να παράξει κοινωνικά και σε επίπεδο κουλτούρας και αντίληψης, μια ρηξιακή συνθήκη με το υπάρχον.
- Η διακριτή της τοποθέτηση στο πεδίο του αγώνα μέσω των δράσεών της. Ενώ ταυτόχρονα να συνεισφέρει στην αναγνωρισιμότητα του αναρχικού λόγου και προταγμάτων, με ποιοτικότερα χαρακτηριστικά και την διάχυσή τους σε νέα κοινωνικά πεδία.
- Δημιουργία δικιάς μας ατζέντας που θα ανοίγει ζητήματα κομβικής σημασίας με συνέπεια, με στόχο την καταστροφή της κοινωνικής ειρήνης με επαναστατικό πρόσημο.
- Η απάντηση σε κεντρικά ζητήματα επικαιρότητας που θέτει η εξουσία και η αποδόμηση των καπιταλιστικών νοημάτων σε καθημερινό επίπεδο.
- Παρέμβαση και συμμετοχή στους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες στον δρόμο ριζοσπαστικοποίησης αυτών και ξεπεράσματος των ορίων τους και των αντιφάσεών τους και η σύνδεση των αγώνων τόσο σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.
- Ενασχόληση με θεματικές τοπικής εμβέλειας, στην κατεύθυνση δημιουργίας απ' την πλευρά μας κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

- Δημιουργία δεσμών με κόσμο του αγώνα. Η προώθηση και στήριξη νέων κοινωνικών και αγωνιστικών εγχειρημάτων.
- Προώθηση της αυτομόρφωσης και της ζύμωσης εντός της διαδικασίας, τόσο με την επαρκή συζήτηση των θεμάτων, όσο και με σταθερές διαδικασίες που θα στοχεύουν στην περαιτέρω εμπάθυνση σε θέματα θεωρίας και ανάλυσης, εκτός και των όσων συζητιούνται σε επίπεδο "αντζέντας".